

ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΑ ΟΡΕΙΝΑ ΚΩΝΟΦΟΡΑ

Στη ζώνη αυτή υπάγονται τα δάση κωνοφόρων της μεσογειακής ορεινής περιοχής, δηλαδή της ορεινής ζώνης η οποία διατηρεί τον μεσογειακό χαρακτήρα του κλίματος. Πρόκειται για τα δάση της μαύρης πεύκης, της κεφαλληνιακής ελάτης και της υβριδογενούς ελάτης.

Δάση μαύρης πεύκης: Στη χώρα μας εμφανίζεται το υποείδος της παλλασιανής μαύρης πεύκης, η οποία δημιουργεί ωραιότατα δάση στην ορεινή ζώνη. Εμφανίζεται κυρίως, λόγω της αντοχής της στο μαγνήσιο, σε δολομιτικά και οφιολιθικά πετρώματα, όπου δημιουργεί διαρκείς εδαφικά εξαρτώμενες φυτοκοινωνίες, αλλά και σε άλλα πετρώματα, στα οποία δημιουργεί πρόσκοπες ή μεταβατικές φυτοκοινωνίες μετά την καταστροφή ή την υποβάθμιση φυλλοβόλων δασών.

Δάση κεφαλληνιακής ελάτης: Η κεφαλληνιακή ελάτη είναι ενδημικό ελληνικό είδος. Συναντιέται στον Αίνο της Κεφαλληνίας, στην Ορεινή Πελοπόννησο και στη Στερεά Ελλάδα έως τον Παρνασσό, όπου δημιουργεί ωραιότατα και παραγωγικά δάση παρά τις σχεδόν ακραίες οικολογικές συνθήκες.

Δάση υβριδογενούς ελάτης: Η υβριδογενής ελάτη εμφανίζει ενδιάμεσα χαρακτηριστικά μεταξύ της κεφαλληνιακής ελάτης και της λευκής ελάτης. Τα δάση της, από τα παραγωγικότερα της χώρας μας, εμφανίζονται τόσο στην υψηλότερη περιοχή της ζώνης των δρυοδασών όσο και στη ζώνη της οξιάς και εκτείνονται κυρίως στη νότια, κεντρική και βόρεια Πίνδο.

Δάση ελάτης με δρυ: Τόσο η κεφαλληνιακή όσο και η υβριδογενής ελάτη εισέρχονται στα υποβαθμισμένα δρυοδάση, δημιουργώντας πολλές φορές παροδικά μικτές συστάδες δρυός και ελάτης.

Δάση ελάτης με σφενδάμια: Σε πολλές περιοχές ιδιαίτερα στην κεντρική και βόρεια Πίνδο η υβριδογενής ελάτη δημιουργεί συστάδες με σποραδική μίξη σφενδαμιών κυρίως αμβλύφυλλου (*Acer obtusatum*) και ορεινού (*Acer pseudoplatanus*).

Δάσος οξιάς το Φθινόπωρο. Φωτ. αρχείο ΕΚΒΥ / Κ. Παρμενόπουλος

Η ΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΖΩΝΗ (ΟΞΙΑΣ)

Η ηπειρωτική ζώνη αποτελείται κυρίως από δάση οξιάς αλλά και δάση υβριδογενούς ελάτης και μικτά δάση οξιάς-ελάτης.

Δάση οξιάς: Τα δάση της οξιάς στη χώρα μας δεν εμφανίζονται σε συνεχή ζώνη όπως στη Μεσευρώπη ή τις άλλες χώρες της Βαλκανικής αλλά κατά νησίδες κυρίως στις βόρειες, βορειοανατολικές και βορειοδυτικές εκθέσεις και σχεδόν αποκλειστικά σε πυριτικά πετρώματα, δημιουργώντας διάφορους τύπους φυτοκοινωνιών, ανάλογα με την ποιότητα του χούμου και την παραγωγικότητα του εδάφους.

Δάση οξιάς με ασπέρουλα (Γάλιο το εύοσμο): Εμφανίζονται στα γονιμότερα εδάφη με κυρίως σκουλικογενή ενδοχούμο και κανονική υγρασία. Χαρακτηριστική είναι η εμφάνιση, εκτός από το γάλιο το εύοσμο (*Galium odoratum*), της βολβώδους δεντάριας και των ευγενών πτερίδων (*Athyrium filix femina* και *Dryopteris filix-mas*). Είναι τα πιο παραγωγικά δάση οξιάς της χώρας μας.

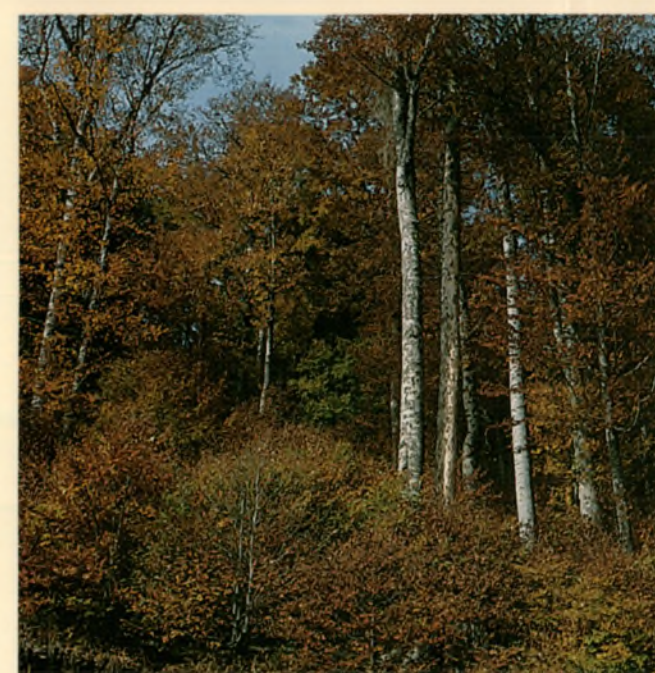
Δάση οξιάς με λούζουλα και μυρτίλλο: Οξύφιλα δάση οξιάς τα οποία εμφανίζονται κυρίως στη Βόρεια Ελλάδα, σε όξινα εδάφη με ενδο-εκτοχούμο. Χαρακτηριστική είναι η εμφάνιση της δασικής λούζουλας (*Luzula sylvatica*) και του μύρτιλλου (*Vaccinium myrtillus*), δεικτών όξινων εδαφών.

Δάση οξιάς με μελίκη: Είναι ο πιο συνηθισμένος τύπος δασών οξιάς της χώρας μας. Είναι χαρακτηριστική η αφθονία εμφάνισης της μονάνθους μελίκης (*Melica uniflora*) και της δασικής φεστούκας (*Festuca drymeia*).

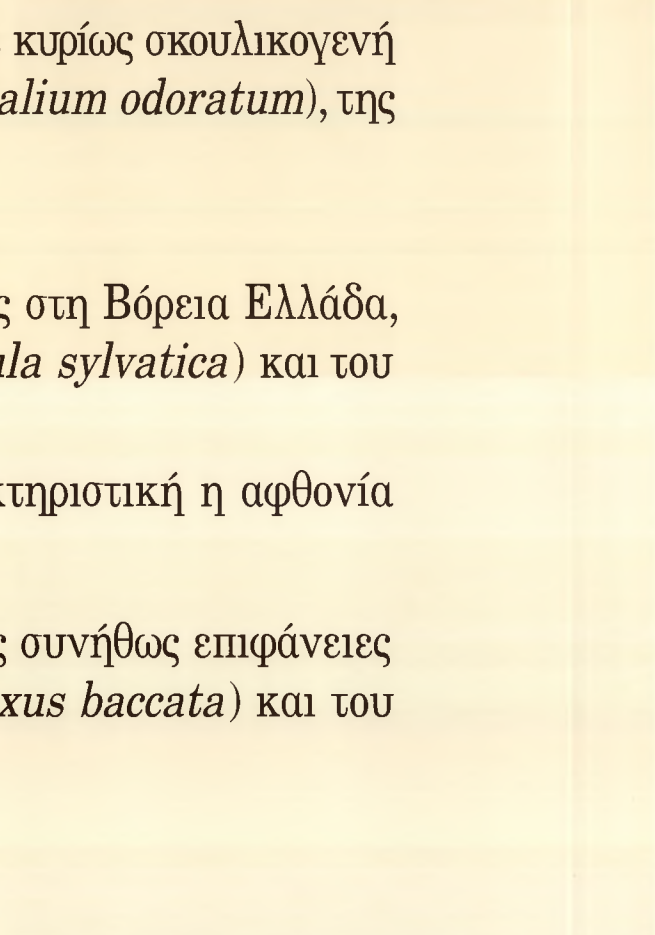
Δάση οξιάς με ίταμο: Ένας σπάνιος σχηματισμός για τη χώρα μας ο οποίος εμφανίζεται σε μικρές συνήθως επιφάνειες στα δάση οξιάς με απότομες βορινές μισγάγκειες. Χαρακτηριστική είναι η εμφάνιση του ίταμου (*Taxus baccata*) και του αρκουδοπούρναρου (*Plex aquifolium*).

Δάση οξιάς με ελάτη: Συνηθισμένη φυτοκοινωνία στην Κεντρική και Βόρεια Ελλάδα. Και τα δύο είδη έχουν σχεδόν τους ίδιους ρυθμούς αύξησης και την ίδια αντοχή στη σκιά γι' αυτό και δημιουργούν διαρκείς φυτοκοινωνίες.

Δάση οξιάς με σημύδα και αγριόλευκες: Εμφανίζονται μόνο στη Βόρεια Ελλάδα (Όρος Βόρας, Ροδόπη) και λόγω του άνισου ρυθμού αύξησης και των διαφορετικών οικολογικών απαιτήσεων των ειδών αποτελούν πρόσκαιρη μορφή μίξης.

Δάσος οξιάς. Φωτ. αρχείο ΕΚΒΥ / Κ. Παρμενόπουλος

Δάσος οξιάς. Φωτ. αρχείο ΕΚΒΥ / Κ. Παρμενόπουλος

Υψηλτική ζώνη με μαύρη πεύκη, ελάτη και έρποντες θάμνους. Φωτ. αρχείο ΕΚΒΥ / Κ. Παρμενόπουλος

Δάσος οξιάς. Φωτ. αρχείο ΕΚΒΥ / Κ. Παρμενόπουλος

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ